

Moskva-reaksjon

Stiftelsen for norsk kulturskshistorie, 2014

Moskva, 4. oktober. (NTB-Radio). Vest-Tyskland vil bli forvandlet til et nytt angrepssentrum i Europa og Tysklands splittelse vil bli varig hvis London-konferansens beslutninger blir satt ut i livet, sa Moskva radio mandag kveld i den første sovjetiske kommentar til nismaktsavtalen om den vest-européiske forsvarsorganisasjon. I en sending på tysk ble London-avtalen betegnet som klare innrømmelser til revansjelystne tyske militarister og vest-tyske industrimagnater. Det er på vegne av disse reaksjonære krefter at Adenauer har undertegnet det dokument som forutsetter gjenvepning av Vest-Tyskland og som hindrer Tysklands samling, het det.

Nat. 5/10 - 54

Monty skal lede opplæringen av de tyske styrker

Paris, 4. okt. (NTB—Reuter). Feltmarsjal lord Montgomery kommer til å lede opplæringen av de vest-tyske styrkene, heter det i offisielle NATO-kræfter i Paris. Dette betyr ikke at lord Montgomery skal overta en annen stilling. Som nestkommanderende for NATO-styrkene i Europa er han ansvarlig for opplæringen av alle NATO-styrker.

Fra Bonn blir det meldt at de første tyske offiserer som skal gjøre tjeneste kan vente sine innkallingspapirer noen uker etter at den vest-tyske nasjonalforsamling har godkjent nismaktsavtalen. De yngre offiserene vil bli opplært av britiske og amerikanske instruktører i den teknikk som utviklingen etter siste krig har ført med seg. Det er sannsynlig at Hitlers nestkommanderende, Adolf Heusinger, vil bli Vest-Tysklands nye stabssjef, mens Rommels stabssjef, Hans Speidel, nevnes som kandidat til stillingen som Vest-Tysklands representant i Bryssel-organisasjonens kontrollorgan.

Har Dönitz en chance?

Tankevekkende bok om de syv i Spandau-fengslet

Jack Fishman: De syv i Spandau.
John Griegs Forlag.

Den engelske journalisten Jack Fishman har gjort det kunststykke å lette litt på sløret for det som foregår i Spandau — Hitler-Tysklands beryktede gjennomgangs-fengsel og nå «hjemmet» for syv av de største gjenlevende nazi-lederne. Ideen og opplegget er en journalistisk storbedrift og forfatteren fortjener honnør for sin saklighet i behandlingen av stoffet. Det var sikkert fristende å lage sensasjonsstoff av materialet, og desto hyggeligere er det derfor å konstatere at forfatteren har nådd det mål han stilet mot: Å gi en nøktern skildring av personer som kan bety en fare for den politiske utvikling i etterkrigstidens Tyskland.

De syv som sitter innesperret i verdens best bevoktede fengsel, overvåket av representanter for alle de fire okkupasjonsmakter, er Hitlers stedfortreder Rudolf Hess, dømt til livsvarig fengsel, krigsproduksjonsminister Albert Speer, 20 års fengsel, økonomiminister Walther Funk, livsvarig fengsel, Hitler-Jugendens fører Baldur von Schirach, 20 års fengsel, storadmiral Erich Raeder, 20 års fengsel, protektor for Böhmen og Mähren, von Neurath, 15 år og storadmiral Karl Dönitz, 10 års fengsel —

Erklæring fra Eisenhower

Denver, 4. okt. (NTB—Reuter). — President Eisenhower uttalte mandag at den nye forsvarsorganisasjonen i Vest-Europa trolig er et av de største diplomatiske resultatene i det 20. århundre.

I en erklæring om sitt syn på London-forhandlingene sier presidenten at den nye forsvarsordningen bevarer de viktigste prinsippene i avtalen om Europa-hæren. Vi bør alle være takknemlige for utfallet av London-konferansen. Avtalen gir løfte om en forsterket og sammensveiset sikkerhetsordning mellom de vest-européiske land, blant dem også Vest-Tyskland, slik at det blir opprettholdt en effektiv front for forsvaret av friheten, heter det i Eisenhowers erklæring.

— Rettssaken mot de 12 persere som er tiltalt for å være hovedmenn i en kommunistisk sammensvergelse som arbeidet for å overta kontrollen over hæren, begynte for lukte dører i Teheran mandag.

mannen som overtok etter Hitler i 1945.

Av disse er det særlig Dönitz som interesserer, og som også forfatteren har lagt mest vekt på. Lederen av Tyskland i de siste 3 uker av storkrigen er snart ferdig med sitt fengselsopphold, han teller bare dagene til portene åpner seg for ham. Ennå er det ikke helt klart hvilken dato han blir satt på frifot, det avgjørende er hvilket tidspunkt avsoningen av straffen regnes fra, men det blir enten i mai 1955, høsten 1955 eller senest oktober 1956. Og spørsmålet blir da: Vil Dönitz igjen blande seg opp i politikken? De konklusjoner forfatteren trekker av sitt kjennskap til saken er ikke oppløftende. Fishman karakteriserer Dönitz som en farlig mann, farlig fordi fengslet hverken har svekket hans ærgjerrighet eller ødelagt hans tro på at han er innviet til å føre Tyskland tilbake til storhet og herredømme. Dessuten har han en gruppe trofaste tilhengere i ryggen den dagen Spandau forlates, de har allerede samlet seg i organisasjonen «Dönitz brigade». — La oss håpe at Fishmans uhyggelige spådom ikke går i oppfyllelse — for det tyske folks skyld og for hele verdens skyld.

Ellers i boken finnes beretninger om livet innenfor fengselsmurene, gjengivelse av private brev fra fangene til de respektive familier (gjengitt med tillatelse fra fangenes hustruer) og referat fra samtaler fangene imellom. Hvordan egentlig dette siste har kunnet komme på trykk gir ikke forfatteren noen forklaring på — tvert om sier han at det må bli hans private hemmelighet. Det er imidlertid synd, for nettopp disse avsnittene kan ellers virke mindre troverdige. For eksempel refererer han en samtale mellom fangene en gang vakten har sovnet av. Selvfølgelig kan det være satt inn usynlige mikrofoner i veggene — det er jo høyst sannsynlig — men hvorfor ikke da opplyse det like godt? Enhver leser må så allikevel komme fram til et slikt resultat — i motsatt fall må vedkommende dra den slutning at samtalerne er oppdiktet. Den slags kan skade boken — et arbeid som ellers helt igjennom virker pålitelig og nøkternt. Referatene av samtalerne med fangenes hustruer for eksempel skulle være nok til å belyse det.

G. R.